

Isaiah 66:1-24

More info >

Isaiah 66:1-24

(1) Thus said the LORD: The heaven is My throne And the earth is My footstool: Where could you build a house for Me, What place could serve as My abode? (2) All this was made by My hand, And thus it all came into being —declares the LORD. Yet to such a one I look: To the poor and brokenhearted, Who is concerned about My word. (3) As for those who slaughter oxen and slay humans, Who sacrifice sheep and immolate dogs, Who present as oblation the blood of swine, Who offer incense and worship false gods — Just as they have chosen their ways And take pleasure in their abominations, (4) So will I choose to mock them, To bring on them the very thing they dread. For I called

ישעיהו ס"ו:א'-כ"ד

(א) כֹּה אָמַר יְהוָה הַשָּׁמַיִם כִּסֵּאִי
וְהָאָרֶץ הַדָּם רִגְלִי אֵי-יָנֶה בַיִת אֲשֶׁר
תִּבְנֶנּוּ-לִי וְאֵי-יָנֶה מְקוֹם מְנוּחָתִי: (ב)
וְאֵת-כָּל-אֱלֹהֵי גִדִי עָשִׂתָה וַיְהִינִי
כָּל-אֱלֹהֵי גֵאִם-יְהוָה וְאֶל-יָנֶה אֲבִיט
אֶל-עֲנַל וּנְכִיחֵ-רֹיחַ וְחִרְדַּעַל-דְּבָרִי: (ג)
שׁוֹחֵט הַשֹּׁר מִכֶּה-אִישׁ זֹבַח הַשֵּׁה
עֶרְף כְּלָב מַעֲלָה מִנְחָה דַם-תְּזִיר
מִזְבִּיר לִבְנֵה מִבְּרֶךְ אֲנִי גַם-הֵמָּה בְּתַרוּ
בְּדַרְכֵיהֶם וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם נִפְשָׁם תִּפְצָה:
(ד) גַּם-אֲנִי אֲבַתֵּר בְּתַעֲלָלֵיהֶם
וּמִגִּוְרָתָם אֲבִיא לָהֶם יַעַן קָרְאתִי וְאִין
עוֹנֵה דְבַרְתִּי וְלֹא שָׁמְעוּ וַיַּעֲשׂוּ הָרַע
בְּעֵינַי וּבְאֲשֶׁר לֹא-תִפְצָתִי בְּחָרוּ: (ה)
(ה) שָׁמְעוּ דְבַר-יְהוָה הַתְּרַדִּים
אֶל-דְּבָרוֹ אָמְרוּ אַחֲיֵכֶם שְׁנֵאִיכֶם

and none responded, I spoke and none paid heed. They did what I deem evil And chose what I do not want. (5) Hear the word of the LORD, You who are concerned about His word! Your kinsmen who hate you, Who spurn you because of Me, are saying, “Let the LORD manifest His Presence, So that we may look upon your joy.” But theirs shall be the shame. (6) Hark, tumult from the city, Thunder from the Temple! It is the thunder of the LORD As He deals retribution to His foes. (7) Before she labored, she was delivered; Before her pangs came, she bore a son. (8) Who ever heard the like? Who ever witnessed such events? Can a land pass through travail In a single day? Or is a nation born All at once? Yet Zion travailed And at once bore her children! (9) Shall I who bring on labor not bring about birth? —says the LORD. Shall I who cause birth shut the womb? —said your God. (10) Rejoice with Jerusalem and be glad for her, All you who love her! Join in her jubilation, All you who mourned over her— (11) That you may suck from her breast Consolation to the full, That you may draw from her bosom Glory to your delight. (12) For thus said the LORD: I will extend to her Prosperity like a stream, The wealth of nations Like a wadi in flood; And you shall drink of it. You shall be carried on shoulders And dandled upon knees. (13) As a mother comforts her son So I will comfort you; You shall find comfort in Jerusalem. (14) You shall see and your heart shall rejoice, Your limbs shall flourish like grass. The power of the LORD shall be revealed In behalf of

מנדיכם למען שמי יכבד יהוה ונראתה
בשמתכם והם יבשו: (ו) קול שאון
מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם
גמול לאיביו: (ז) בטרם תחיל ילדה
בטרם יבוא תבל לה והמליטה זכר:
(ח) מי שמע כזאת מי ראה כאלה
היוסל ארץ ביום אחד אם יגלד גוי
פעם אחת כיתלה גם ילדה ציון
את בנייה: (ט) האני אשביר ולא אוליד
יאמר יהוה אם אגני המוליד ועצרת
אמר אלהיך: (ס) שמתו
את ירושלים וגילו בה כל אהביה
שישו אתה משוב כל המתאבלים
עליה: (יא) למען תינקו ושבעתם משד
תנחמיה למען תמצו והתענגתם מזיו
כבוד: (יב) כי כה אמר יהוה
הנני נוטה אליה כנהר שלום וכנחל
שוטף כבוד גוים וינקתם על צד
תנשאו ועל ברבים תשעשעו: (יג)
כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי
אנחמכם ובירושלם תנחמו: (יד)
וראיתם ויש לבכם ועצמותיכם
כדשא תפרחנה וגודעה גד יהוה
את עבדיו וזעם את איביו: (טו)
כיהנה יהוה באש יבוא וכסופה
מרכבתיו להשיב בחמה אפו וגערתו
בלהבי אש: (טז) כי באש יהוה נשפט
ובחרבו את כל בשר ורבו תללי
יהוה: (יז) המתקדשים והמטהרים
אל הגזות אחר אחד [אחת] בתוהו
אכלי בשר החזיר והשקז והעכבר
יחזו יספו נאם יהוה: (יח) ואנכי
מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבץ
את כל הגוים והלשונות ובאו וראו
את כבודי: (יט) ושמתי בהם אות

His servants; But He shall rage against His foes. (15) See, the LORD is coming with fire— His chariots are like a whirlwind— To vent His anger in fury, His rebuke in flaming fire. (16) For with fire will the LORD contend, With His sword, against all flesh; And many shall be the slain of the LORD. (17) Those who sanctify and purify themselves to enter the groves, imitating one in the center, eating the flesh of the swine, the reptile, and the mouse, shall one and all come to an end—declares the LORD. (18) For I [know] their deeds and purposes. [The time] has come to gather all the nations and tongues; they shall come and behold My glory. (19) I will set a sign among them, and send from them survivors to the nations: to Tarshish, Pul, and Lud—that draw the bow—to Tubal, Javan, and the distant coasts, that have never heard My fame nor beheld My glory. They shall declare My glory among these nations. (20) And out of all the nations, said the LORD, they shall bring all your brothers on horses, in chariots and drays, on mules and dromedaries, to Jerusalem My holy mountain as an offering to the LORD—just as the Israelites bring an offering in a pure vessel to the House of the LORD. (21) And from them likewise I will take some to be levitical priests, said the LORD. (22) For as the new heaven and the new earth Which I will make Shall endure by My will —declares the LORD— So shall your seed and your name endure. (23) And new moon after new moon, And sabbath after sabbath, All flesh shall come to worship Me —said the LORD. (24)

וּשְׁלַחְתִּי מִהֶם | פְּלִיטִים אֶל־הַגּוֹיִם
 תַּרְשִׁישׁ פּוּל וְלֹד וְלֹד מִשְׁכֵּי קִשְׁתׁ תִּבְבֵּל
 וַיִּגְוּ הָאֲנִיִּים הִרְחִיקִים אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ
 אֶת־שִׁמְעִי וְלֹא־רָאוּ אֶת־כְּבוֹדִי וְהִגִּידוּ
 אֶת־כְּבוֹדִי בְּגוֹיִם: (כ) וְהָבִיאוּ
 אֶת־כָּל־אֲחֵיכֶם מִכָּל־הַגּוֹיִם | מִנְחָה |
 לַיהוָה בַּסּוּסִים וּבַכֶּרֶב וּבַצְבִּיִּים
 וּבַפָּרָדִים וּבַכַּרְכָּרוֹת עַל הַר קָדְשִׁי
 יְרוּשָׁלַם אָמַר יְהוָה בְּאֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּנְחָה בְּכָל־יְהוּד בַּיַּת
 יְהוָה: (כא) וְגַם־מֵהֶם אֶקַּח לַכֹּהֲנִים
 לְלוֹוִים אָמַר יְהוָה: (כב) כִּי כֹאֲשֶׁר
 הִשְׁמִיעוּ הַחֲדָשִׁים וְהָאֲרָץ הַחֲדָשָׁה
 אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עַמִּידִים לְפָנַי נְאֻם־יְהוָה
 כִּן יַעֲמִד זִרְעֲכֶם וְשִׁמְכֶם: (כג) וְהָיָה
 מִדֵּי־חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבְתּוֹ
 יָבֹאוּ כָל־בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנַי אָמַר
 יְהוָה: (כד) וַיִּצְאוּ וַרְאוּ בְּפִגְרֵי הָאֲנָשִׁים
 הַפְּשָׁעִים בִּי כִּי תוֹלְעֵתָם לֹא תָמוּת
 וְאֲשַׁם לֹא תִכָּבֵה וְהָיוּ דְרָאוֹן
 לְכָל־בָּשָׂר:

They shall go out and gaze On the
corpses of the men who rebelled
against Me: Their worms shall not
die, Nor their fire be quenched; They
shall be a horror To all flesh.

And new moon after new moon, And sabbath
after sabbath, All flesh shall come to worship
Me —said the LORD.

